

satte Sagens Bearbejdelse, saa at den, efterat de Savn, der nu synes os, Fleertallets Medlemmer, at være tilstede, ere afhjulpne, atter kan forelægges i næste Rigsdagsamling, hvor vi ikke tvivle paa, at den vil finde velvillig Modtagelse og blive endeligt fremmet. Som Lovforslaget nu foreligger med Motiver, savnes der nemlig efter vor Formening Bestemmelser om væsentlige Punkter, uden hvis Fastsættelse i Loven selv Rigsdagen ikke kan give sit Samtykke til den forlangte Statsgaranti, og som ere af den Bessaffenhed, at et Udvalg deels slet ikke, deels ikke lettelig kan gjøre Forslag til at udfylde Savnet, og Dplysninger om andre Punkter, der vel ikke (i det Ringeste ikke alle eller fuldstændig) behøve at optages i Loven selv og vedtages ved Votering af Rigsdagen, men om hvilke dog Rigsdagen, idet den vedtager Loven, maa have Forvisningen om, at de af vedkommende Ministerium med Sagkyndiges Bistand ere saaledes gennemgaaede i det Enkelte, at alle Spørgsmaal, Tvivl og Banskelligheder ere komne frem og have fundet deres Bessvarelse og Løsning, og være sat istand til i Almindelighed og med Rimelighed at skjønne, hvorvidt Alt kan gennemføres paa den forudsatte Maade. Vi fremhæve udtrykkelig denne Forskjel imellem egentlige Lovbestemmelser og ledsagende Dplysninger og Bilag, fordi den er af Bigtighed just ved dette Lovforslag om en Anstalt, ved hvilken det gjælder om at tilveiebringe et nyt, paa eengang let og simpelt og meget omfattende og paa den anden Side Statens Interesse betryggende Maskineri, der ingenlunde i det Enkelte skal staaes fast ved Lov, men om hvis hele Skikkelse og Brugbarhed til regelmæssig Gang man maa kunne danne sig en nogenlunde klar Forestilling, førend Loven vedtages.

Als de Punkter, vi her have antydet, er naturligtvis det første Bestemmelsen af Tarifen, hvorefter Betalingen for de forskjellige Forsikringer skal erlægges, og af det ene Element for Beregningen af Tarifen, Dødelighedstavlerne (Lovforslagets § 10). Uden at Rigsdagens Medlemmer tillægge sig selv Indsigt til videnskabelig at prøve og bedømme saadanne Tarifer, er det dog i vore Tanker ikke blot sømmeligt, men constitutionelt nødvendigt, at

Beslutningen om et for Anstaltens Bessaaen og Betydningen af den Statskassen paalagte Garanti saa afgjørende Moment tages af Rigsdagen i Genhold til de derom af Finantsministeriet fra Sagkyndige fremkaldte og fremlagte Dplysninger, til hvilke jo Finantsministeren selv maa holde sig, forsaavidt det ikke kan forudsættes, at en iøvrigt meget bygtig Finantsminister har den til Prøvelsen af sllige Tavler nødvendige Indsigt, og endmindre, at han har Tid og Leilighed til at udføre det med Prøvelsen af Materialet og Beregningen forbundne Arbejde. Men hertil kommer, at Finantsministeriet selv i Motiverne til § 10 har berørt — og dog, som det synes, ikke tilstrækkelig flersidigt og klart betragtet — Spørgsmaal, Dødstavlerne vedkommende, som det ogsaa maa være Rigsdagen vigtigt at vide og see klarede eller dog omhyggeligt drøftede, førend en Bestemmelse tages. Naar det nemlig (som Udvalget veed, i Genhold til en fra Directoren for Livrente- og Livsforikringsanstalten af 1842 fremkommen Bemærkning) yttres, at det efter almindelige Erfaringer maaskee maa antages, at den Klasse af Befolkningen, fra hvilken den nye Anstalt vilde faae sin vigtigste Tilgang, frembyder ugunstigere Dødelighedsforhold end de Klasser, der benytte den bestaaende Anstalt, da turde herved fra en anden Side være at bemærke, deels at de ved den bestaaende Anstalt til Grund lagte Tavler ikke ere beregnede for visse Klasser, men for hele Befolkningen, af hvilken de Klasser, der hidtil have benyttet Anstalten, ere en ringe Deel, deels at den paatænkte nye Anstalt i det Hele kun vil blive benyttet af den ordentligste og bedste Deel af Arbejderbefolkningen, der har de gunstigste Dødelighedsforhold, saa at det dog maaskee tilsidst vil vise sig muligt (hvad vi i andre Henseender maatte betragte som et ønskeligt Resultat), at lægge de samme Tavler til Grund ved den nye Anstalt som ved den ældre. Den Grund, der i Motiverne længere nede anføres mod at fastsætte samme Dødelighedstavler for begge Anstalter, at der ikke usandsynligen inden ikke lang Tid vil komme nye Tavler til Anvendelse ved den alt bestaaende Anstalt, og at der da derefter maatte foretages en Dmarbejdelse ogsaa af den nye Anstalts Tarifer, kunne vi kun